

Kom hier dat ik u kus

Griet Op de Beeck

Download now

Read Online ➞

Kom hier dat ik u kus

Griet Op de Beeck

Kom hier dat ik u kus Griet Op de Beeck

Kom hier dat ik u kus is een roman over Mona, als kind, als vierentwintigjarige, en als vijfendertigjarige. Een verhaal over waarom we worden wie we zijn, geschreven met humor, scherpzinnigheid en veel schaamteloze eerlijkheid. Over ouders en kinderen. Over kapotte mensen en hoe zij ongewild anderen ook kapotmaken. Over waar verantwoordelijkheid eindigt en schuld begint. Over geheimen en eenzaamheid. Over ziekte en zwijgen. Over de gevaren van sterk zijn. Over vergeten en niet kunnen vergeten. Over jezelf durven redden. En natuurlijk ook nog over de liefde. Omdat dat alles is wat we hebben, of toch bijna.

Kom hier dat ik u kus Details

Date : Published September 26th 2014 by Prometheus (first published September 1st 2014)

ISBN : 9789044623109

Author : Griet Op de Beeck

Format : Paperback 382 pages

Genre : Fiction, Literature, European Literature, Dutch Literature, Roman, Family, Contemporary, Novels, Cultural, Belgium, Literary Fiction, Young Adult, Coming Of Age

 [Download Kom hier dat ik u kus ...pdf](#)

 [Read Online Kom hier dat ik u kus ...pdf](#)

Download and Read Free Online Kom hier dat ik u kus Griet Op de Beeck

From Reader Review Kom hier dat ik u kus for online ebook

Diederik says

Na Vele hemels boven de zevende was ik benieuwd of GOdB in staat was haar debuutlast van de schouders te kunnen werpen.

‘Wie ben ik om een centimeter in een boekenkast op te eisen?’ is een vraag waarmee de auteur zeer lang geworsteld heeft. De onzekerheid heeft inmiddels plaats gemaakt voor een gezonde ambitie, waarbij zij nu vrolijk stelt te willen gaan voor een volle meter.

Met Vele hemels boven de zeven wist GOdB vele lezers te raken. Op een of andere wijze slaagt zij erin alledaagse en universele thema's klevend op de lezer neer te schrijven, in een verfrissend en aangenaam taalgebruik.

Met Kom hier dat ik U kus eist GOdB meteen 4 cm op in de boekenkast. 6 cm in totaal, dus nog 94 cm voor de boeg.

Verheugend nieuws voor de liefhebbers.

Kom hier dat ik u kus is een boek dat is opgedeeld in 3 delen, waarin we Mona volgen als tiener (9 tot 11 jarige), twintiger (24 jarige) en dertiger (35 jarige).

De lezer is getuige van de psychische averij die de jonge Mona als kind oploopt, wat niet enkel haar tienerjaren tekent maar haar verdere leven.

Het is een boek over sterk zijn, het gevaar ervan en waar je de grens ervan trekt. Over hoe mensen die door het leven getekend zijn, het leven van anderen tekenen. Een verhaal waar familiegeheimen hun schaduw werpen op opvoeding over generaties heen, maar bovenal een verhaal over het leven in handen nemen en jezelf hieruit te weten redden. Maar bij GOdB is hoop en liefde gelukkig nooit veraf, en humor steeds dichtbij.

Opnieuw kleven de personages van dit boek aan je vel, en staan ze zo dicht bij je als lezer in zeer herkenbare situaties.

Niet dat je, mag ik hopen, alle situaties zelf meemaakte, maar je herkent ze en voelt ze aan, waardoor je onbewust of net bewust gaan reflecteren.

Het is opnieuw een boek waardoor je als lezer heel persoonlijk wordt aangesproken.

Kom hier dat ik u kus is een wederopstandingsverhaal dat omhult is met veel levenswijsheid.

Een verhaal waarin je verlangt bepaalde personen beter te leren kennen.

Een verhaal dat bol staat van ingrijpende gebeurtenissen, die ik omwille van spoileralert niet kan aanhalen.

Een verhaal bovendien geformuleerd in mooie eerlijke zinnen.

Een boek dat absoluut zijn centimeters in elke boekenkast verdient.

Sta zeker ook stil bij de beide motto in het begin van boek.

Griet Op de Beeck is niet langer de auteur van Vele hemels boven de zevende.

Griet Op de Beeck heeft zich met dit boek als volwaardig auteur bevestigd.

Dawn says

Het eerste deel (Mona als kind) is ontroerend en bij vlagen shockerend. Het tweede (Mona als twintiger) en derde deel (Mona als dertiger) konden mijn aandacht iets minder goed vasthouden, maar ze verklaarden - zoals op de omslag al wordt vermeld - waarom mensen zijn hoe ze zijn en het belang van het verloop van de kindertijd. Voor mij voegde de charme van de Vlaamse taal veel toe.

Moira Macfarlane says

Drie jaar geleden las ik dit boek al eens, ik was er toen vol van. Nu herlas ik het voor de leesclub en was erg benieuwd toen ik erin begon of het mij nog steeds zo zou weten te raken als toen. Niet alleen omdat ikzelf nu ergens anders sta, maar ook omdat de schrijfster toen nog een blanco blad voor mij was. En ja, ik vond het nog steeds erg mooi. Langzamerhand voelde ik mij opnieuw steeds dieper betrokken bij het verhaal rond Mona, het gezin waaruit zij kwam en hoe dat haar vormde. Er waren nieuwe dingen die mij aanspraken en raakten en er stond een hoop moois om te bewaren in.

“We staan elke dag op, doen wat van ons verwacht wordt, en gaan dan weer slapen, en dat noemen we leven. We saboteren onszelf zonder het te beseffen, omdat we nadoen wat ons ooit is voorgedaan, en dan denken we dat het zo móet gaan. En ondertussen organiseren we de dingen zo, dat we geen tijd hebben om stil te staan bij dat wat we ten diepste voelen. We vergeten wat we waard zijn en durven niet te geloven dat we het goeie wel degelijk verdienen. We vinden het makkelijker om te berusten bij ons leed, om onszelf te troosten na de pijn, dan te kiezen voor wat ons echt gelukkig zou maken.”

Julie Mestdag says

Voor "kom hier dat ik u kus" bestaat maar één woord: méésterlijk. En dat meen ik. Zelden las ik, in het Nederlands dan nog bovendien (een taal waarin ik doorgaans minder graag lees), zo een sterk boek. Zoals altijd begon ik te lezen met een potlood in de hand om aantekeningen te maken bij passages die me raakten, die ik mooi vond. Ik ben na één hoofdstuk gestopt, toen ik besepte dat ik zowat alles had onderlijnd en mijn boek één grote potloodvlek was geworden. Een sterk boek. Een krachtig boek. Een mooi en tegelijkertijd intriest boek. Een boek dat de waarheid durft te vertellen, en dit via realistische en door en door Vlaamse dialogen die we elk al minstens 10 keer hebben gehoord, indien niet zelf uitgesproken (o, de confrontatie!).

"Kom hier dat ik u kus" vertelt het verhaal van Mona en haar familie, en dit op drie verschillende tijdspunten; een deel wanneer Mona kind is (9-11 jaar), een deel wanneer Mona 24 is en een deel wanneer Mona 35 is. Niet alleen krijgt de lezen op die manier een fantastisch inzicht in de evolutie van Mona, maar zo wordt ook pijnlijk duidelijk hoe gebeurtenissen uit het verleden de toekomst blijven bepalen; hoe mensen bagage jarenlang meeslepen en hoe kromme situaties alleen maar krommer groeien.

De kracht in het eerste deel schuilt, voor mij, vooral in het perspectief van Mona - als kind - op het gedrag van de volwassenen en hoe zij daarop reageert. Ongelofelijk knap hoe Griet Op De Beeck vanuit dat kinderlijk perspectief de volwassen wereld weet te schetsen. Het tweede deel vond ik iets minder sterk, maar het laatste was dan weer overweldigend, waarschijnlijk mede doordat de lijdensweg van haar vader en de beslissingen die ze moest nemen vrij dicht aansluiten bij wat ik zelf 3 jaar geleden meemaakte met mijn

vader. Ook hier ligt de kracht in de dialogen van de verschillende personages, de o zo herkenbare discussies, de soms moeilijke verhoudingen enz.

"Kom hier dat ik u kus" heeft bovendien een belangrijke moraal van het verhaal, zonder hierbij betuttelend te zijn. Dit is zo'n boek dat een mens elk jaar opnieuw zou moeten lezen om zich wakker te schudden en bij de les te blijven.

Prachtig!

Jacoline Maes says

Een prachtig boek dat vooral draait om personages en hun ontwikkeling door de jaren heen. Misschien dat de situaties niet zo heel bekend zijn, de personages zijn dat zeker wel, echt een boek dat in mijn hoofd bleef hangen.

4,5 sterren.

Kelly Eeckhaut says

Jawel, die Griet kan schrijven. Maar echt. Zo simpel eigenlijk, en toch zo raak. Zo Vlaams ook, wat ik meer dan aangenaam vind. Niet alleen qua taalgebruik, ook qua scènes. Wat sommige personages zeggen, ge kunt het u zo herinneren of inbeelden dat dat iets is dat uw moeder, tante, oma zou zeggen of gezegd hebben.

Ik heb me wel iets meer laten meeslepen door Vele hemels boven de zevende. Ik vond het spijtig, niet zo lang geleden, dat Vele hemels zo snel uit was. Ik wou meer. Daarom kocht ik ook zo snel Kom hier dat ik u kus. Blij dat ik was, dat dit meer dan 400 pagina's dik is. Maar deze keer was het wel genoeg. Het laatste hoofdstuk was wat aan de tragere kant. Niet dat het ongepast was, of geforceerd. Nee, laat die Griet maar de tijd om haar verhaal te doen. Misschien lag het gewoon aan mijn groeiende medelijden met Mona. Ik heb vaak gedacht, komaan zeg, begin toch eens met leven, zijt eens het wijf dat ge lijkt te willen zijn!

Vijf sterren weer. Ik denk dat ik mezelf vanaf nu fan van Griet Op de Beeck kan noemen.

Inge says

Ik hou van de manier waarop Griet Op De Beeck schrijft. Je volgt het hoofdpersoon doorheen haar hele leven. Er komen veel herkenbare dingen in voor, maar vooral de mensenkennis van de schrijfster is enorm. Ze doet uitspraken die ik liefst van al voor altijd zou onthouden. Zo raak en tot de kern van de essentie.

Katrien Vermeire says

Ik las ergens 'dit boek wil ik voor altijd blijven onthouden'. Zeker en vast. Ik wil het zelfs gewoon op mijn nachtkastje laten liggen. Om op tijd weer eens wakker geschud te worden. Om "te redden wat er te redden

valt, mijzelf bijvoorbeeld".
Knap werk.

Babs Janssens says

Ik liet er mijn slaap voor.
Ik hou van het Vlaams in het boek, de herkenbaarheid, de herinneringen die soms de mijne leken. Nog van dat.

Haaike says

Kom hier dat ik u kus vertelt het verhaal van Mona, als kind, als vierentwintigjarige en als vijfendertigjarige. Het gaat over mensen en hun onderlinge relatie, over hoe gebeurtenissen in iemands jeugd een leven lang sporen nalaten. Dit boek kroop onder mijn vel, kwam bij momenten heel dichtbij (gelukkig niet altijd) en hield mij vast.

Vele hemels boven de zevende vond ik nog net iets sterker, omdat daar het ganse boek op hetzelfde niveau bleef. Hier vond ik voornamelijk het stuk met Mona als kind heel sterk, het tweede deel was iets minder en het laatste deel weer beter.

Desondanks: ik hou van Griet Op de Beeck en haar schrijfstijl! Ze schrijft zo schoon, zo echt, zo dichtbij. Ik leende dit boek in de bibliotheek, maar al direct na het uitlezen wist ik dat ik het zou kopen. Zoals bij de meeste boeken was ik immers begonnen met mooie passages op te schrijven (of er een foto van te nemen), maar het zijn er gewoon teveel. Ik wil dit boek in huis hebben om eens stukjes van te herlezen. Niet te vaak, want daarvoor doen ze soms teveel pijn. Maar toch, zo schoon jongens!

Caro says

Griet Op de Beeck borduurt verder op de thema's uit Vele hemels: eenzaamheid en de maakbaarheid van het leven. Deze keer kijkt ze door de ogen van één personage, op 3 verschillende leeftijden. Het eerste deel, waarin ze het verhaal vertelt vanuit het standpunt van een meisje van acht, doet erg denken aan de hoofdstukken waarin Lou uit Vele hemels aan het woord is. Dit kinderstandpunt ging mij vrij vlug vervelen en de 'wijsheden' van dit 8-jarige meisje vind ik af en toe overdreven.

Het tweede deel, de relatie met Louis, was op bepaalde momenten nogal langdradig. Het leven met Louis lijkt mij maar een saaie bedoening en dat straalt blijkbaar op dit hoofdstuk af.

Het derde deel sprak mij het meeste aan, misschien vooral vanwege de herkenning. Ik maakte op bijna dezelfde manier de laatste nacht van mijn moeder mee.

De vaak ingewikkeld geformuleerde aforismen die Op de Beeck het hele boek door rondstrooit (en die we ook al lazen in Vele hemels), zijn er zo stilaan te veel aan voor mij.

Het verhaal is vaak ongeloofwaardig. Om maar één voorbeeld te noemen: een 8-jarige fietst alleen naar het autokerkhof en ziet daar de auto waarin haar moeder nauwelijks enkele dagen daarvoor om het leven kwam. En wat te denken van de vader die op zijn sterfbed aan zijn dochter opbiecht dat hij vier dagen nadat hij zijn minnares ontmoet had de liefde met haar bedreven heeft?

En wat is er nu eigenlijk gebeurd tussen Marie en Anne-Sophie? Op de Beeck suggereert dat er iets vreselijks gebeurd is (anders zou Anne-Sophie toch niet zo halsoverkop naar de andere kant van de wereld vluchten), maar we komen nooit te weten wat.

De grootste verdienste van dit boek is dat het leest als een trein. Maar achteraf bekeken heb ik zeker niet het gevoel dat ik een schitterend geschreven of uitzonderlijk goed bedacht of origineel boek gelezen heb. Op de Beeck publiceerde haar tweede boek vrij kort na het eerste, en dat is eraan te merken.

Suzanne says

Eindelijk mijn eerste boek van Griet Op de Beeck gelezen. Wauw! De Vlaamse taal, de zinnen, de levensechte dialogen, hoe je meevoelt met de personages, hoe herkenbaar bepaalde beslissingen zijn.

Silke says

Ik lees zelden of nooit in het Nederlands, maar voor Griet Op de Beeck maak ik graag een uitzondering. Voor mij is zij een van de grootste Vlaamse schrijvers van de nieuwe generatie. Er is niemand die zoals zij een ganse roman kan vullen met de meest banale zaken en mij toch tot de laatste letter mateloos geboeid kan houden. Griet schrijft nooit hoogdravend of betuttelend, haar woorden zijn altijd vlakbij en echt. Haar teksten zijn door en door Vlaams. Ik geloof dat iedereen zich wel op een bepaald moment kan herkennen in haar verhalen. Al was het maar omdat "ons bomma" of "tante metje" ook vonden dat we altijd mooi recht moesten lopen en dat een tweede fles wijn op het familiefeestje het fatsoen ver voorbij ging. De dialogen lijkt soms zo uit Vlaamse huiskamers geplukt.

Kom hier dat ik u kus begint meesterlijk. Het eerste deel geschreven uit het oogpunt van Mona als 9 tot 11 jarige is ijzersterk. De wijze waarop Griet de interactie tussen Mona en de volwassenen rond haar weergeeft is voor mij echt een ijzersterk stuk literatuur. De delen daarna zijn zeker sterk, maar overtreffen nooit meer het eerste stuk.

Kom hier dat ik u kus beschrijft het leven zoals het is. Niet altijd mooi, soms ronduit teleurstellend en je krijgt op het einde van het verhaal misschien niet alle antwoorden aangereikt. Maar laat ons eerlijk zijn, die krijg je in het echte leven ook niet altijd.

Veronique says

Na een moeizame start vat het verhaal u bij uw kladden. Lezen!

Cynthia Schultz says

In Kom hier dat ik u kus volg je Mona op drie verschillende leeftijden. Die van jong meisje, twintiger en volwassen vrouw. In een gezin dat nooit normaal gefunctioneerd heeft. Dit boek heeft me vreselijk gepakt, je ontdekt hoe gebeurtenissen in het jonge leven van Mona haar hele leven beïnvloeden. Ik vond het intens, mooi, pakkend en vooral heel ontroerend. Erg knap vooral hoe Griet dat 'jonge deel' heeft geschreven, zo vanuit het kind, dat komt echt geweldig over.

Een van de mooiste boeken die ik recentelijk heb gelezen. Deze suddert nog wel even na, er zitten sterke lessen in.

Anneke says

Beste Nederlandstalige boek dat ik in érg lange tijd gelezen heb.

"We staan elke dag op, doen wat er van ons verwacht wordt, en gaan dan weer slapen, en dat noemen we leven. We saboteren onszelf zonder het te beseffen, omdat we nadoen wat ons ooit is voorgegaan, en dan denken we dat het zo móet gaan. En ondertussen organiseren we de dingen zo, dat we geen tijd hebben om stil te staan bij dat wat we ten diepste voelen. We vergeten wat we waard zijn en durven niet te geloven dat we het goeie wel degelijk verdienen. We vinden het makkelijker te berusten bij ons leed, om onszelf te troosten na de pijn, dan te kiezen voor wat ons echt gelukkig zou maken".

Denisa Ballová says

Toto je také dobré a také svieže, že mám pod?iarknutých ve?a viet a ohnuté rožky aspo? na polovici strán. Je v tom poriadna dávka depresie a melanchólie, ktorá sa hodí na sivú a chladnú jese?. Je v tom nie?o osobné, nie?o ?udské, nie?o rodinné. Je to kniha o živote, d?och takých aké sú, o tom, ?o je za nami a pred nami a o tom všetkom, ?o nám uniklo.

„Protože pochopení, opravdové pochopení, jednoduše neexistuje, dokonce ani mezi sestrami, které znají význam pohled? svých rodi?? a taky ten zvuk, když je srdce drásáno na cáry, i ten pocit k zalknutí v t?žkém vzduchu v salonech a obývacích pokojích a kuchyních, kde se hodn? mluví, ale v podstat? si nikdo nic navzájem ne?ekne.“

Dolf Patijn says

Dit is mijn eerste kennismaking met Griet Op de Beeck en ik heb van dit boek genoten. Over het verhaal hoef ik niet veel meer te zeggen, dat is al uitgebreid gedaan. Wel wil ik zeggen dat ik moeite had om de naam van de hoofdpersoon te herinneren. Dat komt voornamelijk omdat ik me zo inleefde in het boek dat ik me vereenzelvigde met de hoofdpersoon. Met de namen van de andere personen had ik dan ook geen moeite. De dialogen leven, er staan zinnen in het boek die je nog eens wilt lezen omdat ze gewoon mooi zijn en het verhaal blijft boeien.

Het is een verhaal als het leven zelf waarin mensen elkaar in de weg zitten, beslissingen nemen die ook weerslag hebben op hun omgeving, keuzes maken uit plichtsbesef om daar vervolgens doodongelukkig mee te zijn en keuzes maken uit halstarrigheid die slecht uitpakken. Wat er voor mij uitsprong is dat de boodschap lijkt te zijn dat het leven ook vol zit met beloftes en kansen maar dat je het lef moet hebben om die kansen te pakken, zelfs wanneer anderen je proberen om je in een keurslijf te dringen.

Sigried says

Dit verhaal is zo mooi dat ik het uit mijn hoofd wil leren om voor altijd bij me te hebben. Het leven zoals het

is, gevat in een intens gedicht dat geen woord teveel bevat, herkenbaar en toch ook weer helemaal niet. Alle onderdelen sluiten perfect bij elkaar aan: de opbouw, de personages, het tempo, het taalgebruik, zelfs de cover is de ideale visuele samenvatting van het verhaal. Conclusie: dit is een van die zeldzame boeken om jaarlijks te herlezen.

Jeroen says

Ik heb genoten van dit boek, herkenbaar en mooi verhaal. Zeker 5 sterren van mij.
